

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

לפני כבוד השופט נמרוד אשכול

התובע:

עו"ד עדי מעוז ת.ז. XXXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד תמיר דורון

נגד

הנתבעת:

גלית אשטון ת.ז. XXXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד מלכה יוסי

פסק דין

רקע

1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה על פי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" ו/או "חוק הספאס") על סך ₪31,000, שעיקרה משלוח 28 הודעות פרסומת אודות צעצועים ומוצרים לתינוקות של עסק השייך לנתבעת, באמצעות דואר אלקטרוני השייך לתובע, אל התובע ללא הסכמתו ובניגוד להוראות החוק. הנתבעת הודתה שההודעות כאמור נשלחו לכתובת דוא"ל של התובע (סעיף 4 לכתב הגנה) אולם הדבר נעשה בשגגה ובתום לב. כן ציינה שמדובר בהודעות שנשלחו לתיבת דואר אלקטרוני ואין במשלוח כזה, בניגוד למסרון, משום הטרדה. לטענתה משלוח ההודעות נפסק מיוזמתה ורק לאחר מכן שלח התובע מכתב התראה בו הוא דורש סכום כספי וכן הפסקת משלוח ההודעות.
2. בהליך הוכחות שהתקיים בהליך זה ביום 28.3.2017 (להלן: "דין הוכחות") העיד התובע, הנתבעת וכן העיד מר דן הורביץ שהוא בעל רקע טכני בתחום הרלבנטי וחבר בקבוצה בשם: "שמים סוף לספאס, הקץ לדואר זבל" בה חבר התובע. בהמשך לכך הוגשו סיכומים מטעם הצדדים.

טענות הצדדים

3. התובע מעיד על עצמו כי מדובר "בעניין עקרוני עבורו" וכן טען כי: "הוא פועל רבות למיגור תופעת הספאס במדינת ישראל וכחלק ממלחמתו.... הוא נוהג מזה שנים לממש את זכותו הטבועה בחוק ומגיש תביעות לבתי המשפט כנגד מפרסמים אשר מפרים באופן שיטתי את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

חוק הספאם ושולחים אליו הודעות פרסומות מבלי שקיבלו את אישורו המפורש". התביעה היא על סך ₪1,000 בגין כל הודעה וכן ₪3,000 עבור הוצאות.

4. התובע, בסיכומים שהגיש, חזר וציין כי הנתבעת איננה מכחישה שהתקבלו אצל התובע 28 הודעות הכוללות דברי פרסומת של הנתבעת. לעמדתו, לא עומדת לזכותה של הנתבעת כל טענת הגנה במקרה זה. התובע הצביע על גרסאות סותרות בעדותה של הנתבעת לעניין משלוח ההודעות (סעיף 8 לסיכומים) וכן חזר וציין כי הנתבעת בחרה להשמיץ אותו ואת פעולתו בנושא הספאם בעוד שכב' השופט גיא הימן שדן בעניינו בת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' גוטמן דחה טענה זו.

5. בנושא ריבוי תיבות הדואר אשר ברשות התובע, הפנה לפסק הדין בע"א 13-12-2434 (מחוזי תל אביב) בו נאמר, גם בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון, כי המונח "תובע סדרתי" אינו צריך לעורר הקשר שלילי אינטואיטיבי". כן חזר על טענתו שהספאם היא מכת מדינה ועל בית המשפט להרתיע "הרתעת אמת" את המעולים שולחי הספאם.

6. לדברי הנתבעת מדובר בעורך דין שהוא תובע סדרתי שהגיש עשרות רבות של תביעות "אשר מבקש להתפרנס ולהתעשר מהגשת תביעות בנושא", תוך יצירת עילת תביעה "יש מאין". לטענתה התובע בעל מספר רב של תיבות דואר אלקטרוניות "על מנת לצוד הודעות דואר אלקטרוני וליצור עילת תביעה".

כן הוסיפה שהתובע בחר שלא להסיר שמו מרשימת התפוצה או להתקשר עם הנתבעת באמצעות מספר הטלפון שצורף למודעה אלא המתין שיצטברו מספר רב של הודעות על מנת להגדיל את הסכום הנדרש על ידו. הנתבעת טענה כי התביעה הוגשה שלא בתום לב, תוך הסתרת מידע רלבנטי ושימוש לרעה בהליכי משפט זאת באשר התובע הציג לבית המשפט רק חלק מההודעה שקבל והסתיר את העמוד השני של ההודעה בו צוין, בין השאר, מספר הטלפון של הנתבעת והוראות בדבר הסרה.

7. הנתבעת הוסיפה שמדובר בתובע שנחשד בהליך אחר, ת"א 15-12-47935, כי "שתל את תיבת הדואר שלו". כן ציינה שהתובע, ביחד עם חבריו, הפעילו, תוך תיאום ביניהם, לחץ על הנתבעת ובעלה תוך איום כי "במידה ולא ישלמו להם, הם יפנו למשטרה". בנוסף, טענה הנתבעת, כי התובע בחר שלא להסיר עצמו מההודעה שנשלחה בטעות. לעמדתה על בית המשפט להוקיע פעילותו של התובע המהווה: "ניצול מכפיר לרעה של הדין ובית המשפט".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

דיון והכרעה

שיגור דבר פרסומת

8. מדובר במשלוח באמצעות הדואר האלקטרוני של 28 הודעות המכילות מסר פרסומי אודות טובין השייך לנתבעת. הבסיס הנורמטיבי לדיון עניינו סעיף 30 א(ב) לחוק לפיו:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת".

אין מחלוקת כי ההודעות שנשלחו, עניינן פרסום טובין שמוצעים על ידי הנתבעת ולפיכך עונות על הגדרת: **"דבר פרסומת"** כקבוע בחוק.

9. בשלב הבא יש לבדוק מי שיגר את דבר הפרסומת ובאיזה אופן. הנתבעת בסעיף 4 לכתב הגנתה ציינה כי: **"הנתבעת ביצעה משלוח הודעות אלקטרוניות לכתובת המייל adi_maoz@walla.com, אשר ככל הנראה שייכת לתובע"**. יצוין כי גם בתצהיר שהוגש מטעמה (סעיף 6 לתצהיר), חזרה הנתבעת על גרסה זו.

10. בדיון ההוכחות שנערך בהליך זה ביום 28.3.2017 העידה הנתבעת. בתחילת חקירתה הנגדית, לאחר שהעידה כי אין לה ולבעלה הכשרה מיוחדת במחשבים, העידה כי את ההודעות שנשלחו לתובע שלחה מהמחשב שלה (עמ' 13 שורה 24 לפרוטוקול הדיון האמור). בהמשך העידה: **"אני לא נכנסת לוורד, אני לא כל כך בקיאה במחשב, אני שולחת, אני נעזרת, במחשב שולחת ובודקת איך שולחים מכתבים"** (עמ' 14, שורות 9-10 לפרוטוקול הדיון האמור).

רק בסוף חקירתה הנגדית התברר כי בפועל, הנתבעת שלחה את המיילים לאתר בשם **"קוניס בו"** ואף הוסיפה: **"אנו אומרים מה לשלוח והאתר שולח"** (עמ' 14 שורה 16) ובהמשך העידה בנושא זה: **"יש לנו חברה שנקראת "קוניס בו", הם שולחים"** (עמ' 15 שורה 5 לפרוטוקול הדיון האמור).

11. לגבי רשימת התפוצה העידה הנתבעת: **"אני יוצאת לדוכנים ושם כל אדם שבא רושם את המייל שלו, בתוך הדף, היה לי דף של מיילים, רושמת את המייל שלו ואת השם הפרטי שלי"** (עמוד 14 שורות 1-2) וכן הוסיפה: **"יש לי רשימת תפוצה"** (עמוד 14 שורה 7) אשר הועברה על ידה לחברה המפיצה את הדוא"ל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

עדות מומחה לעניין האפשרות הקיימת ברשת האינטרנט ל"זיוף של הרשמה" ושינוי תוכן ההודעה

12. הנתבעת, כאמור לעיל, שלחה את רשימת התפוצה של אותם קונים שביקרו בדוכניה למפיצה אשר הפיצה את דבר הפרסומת לנמענים. נשאלת השאלה כיצד הגיעו דברי הדואר ששלחה הנתבעת למפיצה מטעמה לתיבת דואר אלקטרוני של התובע אשר אינו נמנה על הקונים שביקרו בדוכניה של הנתבעת ואינו נכלל ברשימת התפוצה המקורית.

13. הגם שבמקרה דנן הודתה הנתבעת ששלחה את דברי הדואר, הודאה שהתבררה כאמור כנכונה באופן חלקי בלבד, לא ניתן להתעלם מעדות שניתנה בהליך זה במהלך דיון ההוכחות. העדות כאמור היא עדותו של מר דן הורוביץ, מתכנת במקצועו, מומחה בתחום התעבורה במרשתת וחבר בקבוצת: "שמים סוף לספאם, הקץ לדואר זבל", בה חבר גם התובע, בנוגע לאפשרות טכנית ל"זיוף של הרשמה".

14. העד העיד כי הכיר את הנתבעת "בעקבות מלא פרסומים שקבלתי, מיילים" (עמוד 9 שורות 19-27 לפרוטוקול מיום 28.3.2017). לאחר שלא קיבל מהנתבעת "אישור הרשמה" ניסה להתחקות בעצמו כיצד נשלחו ההודעות אליו. בעניין זה ראה עדותו המפורטת, (עמוד 10 לפרוטוקול שורות 1-8, ומסקנתו:

"אחרי שביקשתי את אישור ההרשמה הם אמרו שאין להם מאגר שהם מחזיקים עם אישורי הרשמה, ולאחר שפניתי אליהם שוב וביקשתי אישור, לאחר שיחת טלפון שהיתה מול גלית, קיבלתי למייל הפרטי שלי פניה מצור קשר של האתר של הנתבעת עם השם טל בכלל, ותוכן הפניה כתוב שטיח עם המייל שלי, אני קבלתי ישירות מהם ורבע שעה לאחר מכן קיבלתי מהנתבעת שוב מהם אישור הרשמה, באישור ההרשמה הזה היה כתובת IP מזויפת שהיא בכלל מאמסטרדם, הודעתי לי על כך שזו לא הכתובת שלי ולא השם שלי, בגלל כל צילומי המסך זה שתי תמונות מסך, אחת מהן נראית בעצם נבנתה מהמידע שהיה בפניה של צור קשר, תמונה זו כללה את ה-IP המזויף. גם התמונה השניה שכביכול ששם גם היה אישור הרשמה, זו מערכת שאפשר להוסיף נמענים או לשנות את המידע לנמענים(ההדגשה לא במקור)".

15. בעניין זה, אפשרות טכנית ל"שתול" כתובת של תיבת דואר אלקטרוני, ראה דיון ופרוטוקול בת"א 15-12-47935 בפני כב' השופט יריב וכן ראה סעיף 12 לסיכומים מטעם הנתבעת לפיהן בהליך ההוא: "הנתבעת בתיק הנ"ל הצליחה באמצעות איש פיתוח מטעמה להוכיח כי הודעות הדוא"ל נשלחו לאחר שהתובע שתל את תיבת הדוא"ל שלו" (כמפורט בסיכומי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

הנתבעת התביעה בהליך הנ"ל נדחתה וכן כי התובע בתביעה ההיא הוא התובע בהליך דנן). למען הסר ספק בתיק דנן אין הסבר כיצד הגיע דבר הדואר של הנתבעת לתובע אשר אינו נמנה על רשימת ההפצה שהכינה הנתבעת אך לא הועלתה כל טענה כנגד התובע הנוגעת לשתילת דוא"ל.

16. יש, בשים לב לעדות שהובאה לעיל, להביא בחשבון האפשרויות הטכניות הקיימות במרחב הדיגיטלי שעיקרן: אפשרות להוספת נמענים על ידי "השתלת" תיבת דוא"ל וכן היכולת הטכנית הקיימת לשינוי המידע לנמענים. עשויה להיות טענת הגנה טובה למפרסם (נתבע) אם יוכיח, למשל באמצעות רשימת הפצה שהעביר לחברה המפיצה או באמצעות מומחה, שמקבל הדואר לא נמנה על אותה רשימה. הוא הדין בכל הנוגע לתוכן המידע שהופץ על ידו.

שיקולים בפסיקת הפיצויים

17. סעיף 30א(1)(ג) לחוק, קובע: "שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

סעיף 30א(1)(ג) לחוק מציין מהם השיקולים אותם יש לקחת בחשבון בעת קביעת גובה הפיצוי, ובמקביל, קובע כי בפסיקת פיצויים לדוגמה אין להתחשב בנזק שנגרם לנמען אלא בשיקולי הרתעה יעילה.

18. ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.08.2014) (להלן: "עניין חזני") ציין כבוד השופט פוגלמן את הדברים הבאים:
"בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(1)(ג) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו".

ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רימון בע"מ (27.7.2014) (להלן: "עניין גלסברג") העיר כבוד השופט א' רובינשטיין: "ברי, כי סעיף 30 לחוק התקשורת מעודד הלכה למעשה הגשת תביעות רבות מכוחו, בקלות יחסית, ואין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

נאה בטרחה מועטה". כן ראה דברי כבוד השופט רובינשטיין ברע"א 1868/16 רז נ' האפרתי (19.6.2016).

19. עוד נקבע בפסיקה כי על בית המשפט לשקול מחד שיקולים הקשורים לנסיבות ההפרה, ובמסגרתו יבחנו מספר ההודעות, תוכן הפרסום, הרווח שנתקבל והתנהגות הנתבע. מאידך, ומאחר ומטרת החוק היא הרתעת הנתבע (השולח) ולא העשרת הנמען, מה עוד שלעיתים מדובר בפגיעה קלת ערך בלבד, יש לבחון גם התנהגות הנתבעת, לרבות היקף ומשך ההפרה והאם מדובר בהפרה חוזרת כל זאת לעניין הפיצויים שיש לפסוק בנסיבות העניין.

התנהגות התובע

20. התובע הגיש את התביעה אליה צירף 28 עמודים בהן הודעות שנשלחו לכאורה מטעם הנתבעת. בפועל, כפי שהתברר במהלך המשפט, התובע צרף רק את העמוד הראשון של ההודעה ולא צרף העמוד השני ובו מופיעים פרטי השולח (בעניין זה ראה נספח ד' לכתב ההגנה):

א. "הודעה זו נשלחה ע"י אשטון טויס - מוצרי ילדים ותינוקות טלפון: 050-7103550

כתובת: סשה ארגוב 4 רמלה"

ב. הוראות לגבי הסרה (בתחתית עמוד 2).

21. כאשר נשאל התובע מדוע לא צירף את העמוד השני להודעות שצירף לכתב התביעה השיב: **"כאשר שולחים את הדף להדפסה כפי שהוצג לבית המשפט הדף יוצא ללא הפרטים של בעל העסק בסוף האימייל"** (עמ' 5 שורות 26-27 לפרוטוקול דיון ההוכחות).

בנושא זה טענה הנתבעת כי מדובר בהגשת תביעה שלא בתום לב הלוקה באי גילוי פרטים מהותיים. כן הוסיפה: כוונתו של התובע הייתה להטעות את כבוד בית המשפט במכוון ולהסתיר עובדה מהותית. במעשה זה פעל התובע, כך לעמדתה, בחוסר תום לב מוחלט (סעיף 8 לסיכומי הנתבעת).

כן ראה בנושא זה החלטת בית המשפט מיום 17.1.2017. לאחר שאלת בית משפט מדוע לא צורפו המסמכים הרלבנטיים השיב התובע: **" מטעמים של חסכון בנייר אין לי את זה"** (עמ' 1 פרוטוקול 17.1.2017) כן ראה בנושא זה סעיף 2 להחלטה בדיון האמור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

22. על בעל דין המתייצב לבית המשפט ומבקש סעד כלשהו, לבוא בידיים נקיות ולגלות את המסמכים ברשותו ובמיוחד הרלבנטיים לתביעתו (כן ראה תקנה 75 לתקסד"א). קל וחומר באשר התובע (בעל הדין) הינו עורך דין עליו חלים גם כללי האתיקה הכוללים בתוכם החובה לסייע לבית המשפט בהליך השיפוטי. אינני מקבל את ההסבר של התובע ל"חסכון בנייר" ו/או כל הסבר טכני אחר שהועלה מטעמו כהסבר מדוע לא צירף את הדף השני של ההודעה בו מצויים פרטים מהותיים (טלפון, הנחיות להסרה ופרטי נתבעת).

23. התובע מחזיק 5 תיבות דואר בכתובות שונות. בעניין זה ראה עדות התובע בדיון ההוכחות: "אני מחזיק 5 תיבות, 2 מהם של הבן שלי יותם מאחר והוא היה בחוגי כדורגל והיו מעבירים לי חומרים שקשורים לחוגים שלו אז קראתי להם יותם" (עמ' 5 שורות 4-5 לפרוטוקול דיון ההוכחות). לטענת הנתבעת התובע בעל מספר רב של תיבות דואר אלקטרוניות "על מנת לצוד הודעות דואר אלקטרוני וליצור עילת תביעה".

כן טוענת הנתבעת שהתובע הוא: "תובע סדרתי". כאמור לעיל ועל פי פסיקת בית המשפט העליון אין עובדת היותו של התובע "תובע סדרתי" לשמש כנגדו ויש לבחון כל תביעה לגופה על פי הראיות הרלבנטיות הימנה. יחד עם זאת ריבוי תיבות הדואר בהן מחזיק התובע והסבריו לעיל לעניין ריבוי תיבות הדואר, כמו גם חברותו ופעילותו בקבוצת הפייסבוק, כמפורט להלן, ומספר הרב של התביעות אותן הגיש התובע בשנים האחרונות (ראה עמוד 4 שורות 14-11 לפרוטוקול), עשויים להעניק לפעילותו, אותה רואה התובע כפעילות ציבורית חשובה, סממנים אחרים.

יש לזכור כי מדובר בחוק צרכני הבא לנסות ולמגר תופעת הספאם. מדובר במגן ולא בחרב. תכלית החוק היא הרתעה ולא: "קרדום לחפור בו".

קבוצת הפייסבוק: "שמים סוף לספאם, הקץ לדואר זבל"

24. התובע, אשר על פי עדותו הגיש תביעות רבות בנושא הספאם, העיד על עצמו כי מדובר "בעניין עקרוני עבורו" וכן טען כי: "הוא פועל רבות למיגור תופעת הספאם במדינת ישראל וכחלק ממלחמתו הוא נוהג מזה שנים לממש את זכותו הטבועה בחוק ומגיש תביעות לבתי המשפט כנגד מפרסמים אשר מפרים באופן שיטתי את חוק הספאם ושולחים אליו הודעות פרסומות מבלי שקיבלו את אישורו המפורש".

התובע העיד כי הוא חבר בקבוצת "שמים סוף לספאם, הקץ לדואר זבל". בעניין זה ראה עדותו של התובע בעמ' 8 שורה 9 לפרוטוקול דיון ההוכחות:

"אני חבר בקבוצת פייסבוק שהכותרת שלה נלחמים בדואר זבל", וכן העיד בדיון כאמור בעמ' 8 שורות 13-8: "לא שיתפתי פעולה ולא הנחתי אף אחד, כל מה שקורה בקבוצה זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

שזה ברמה של פוסטים שאנשים מעלים ממי קיבלו ספאם ומעלים תגובות על כך. מעבר לכך במהלך גיבוש התביעה נעזרתי בכתובות דואר מייל שנעשו עם מספר חברים בקבוצה אשר גם קיבלו הודעות פרסומיות מטעם הנתבעת והם צירפו לכתב התשובה."

25. במהלך הדיון העיד כאמור מר דן הורביץ, אשר הוא חבר באותה קבוצה. העד העיד לעניין הקבוצה:

"בקבוצה זו יש הרבה נפגעי ספאם שמנסים לעזור אחד לשני ולתת את המידע, מי שרוצה לתבוע יכול להחליט". (שורות 28-29 בעמ' 10).

בכל הנוגע לתובע ולתביעה בתיק דנן העיד העד:

"שאני שלחתי לו מיילים פרסומיים והוא הצהיר בפניי שיש תביעה כנגד הנתבעת, שהוא מתכוון לשלוח תביעה, לא זוכר את הנוסח המדויק.... בקבוצה עצמה הוא פרסם שיש תביעה כנגד הנתבעת, עובדה שחוץ ממנו אף אחד לא הגיש תביעה כנגד הנתבעת" (שורות 10-12 בעמ' 11 לפרוטוקול דיון ההוכחות).

26. לבית המשפט הוגש על ידי הנתבעת תמלול של שיחה (מוצג נ/3) בין העד(דן) החבר בקבוצת הפייסבוק לבין בעלה של הנתבעת(דקל). עיון בתמליל מלמד שתוכן השיחה הנו משא ומתן מסחרי לגבי גובה הסכום אותו מוכנה הנתבעת לשלם כדי להסיר את התביעה: "היה כאן זיוף ותאמין לי שהמטרה בקלות יכולה לעלות על זה, אבל אם אתה רוצה לסגור את כל הנושא הזה מראש איתי ועם החברים האחרים שמתכוונים לפנות אליך או שכבר פנו!" (עמוד 5 לתמלול). בהמשך מוזכר בחור נוסף מהקבוצה בשם וולדי שגם הוא ניהל מול הנתבעת משא ומתן מסחרי לתשלום.

27. מהאמור לעיל, ניתן לראות כי השיח של חלק מחברי אותה קבוצת פייסבוק ושיתוף הפעולה בין חברי הקבוצה, שחרטה על דגלה את המאבק בספאם, איננו שיח אלטרואיסטי של "נפגעי ספאם", שמטרתו עזרה לכלל הציבור להילחם בתופעת הספאם או מטרות נשגבות אחרות אלא משא ומתן מסחרי לצורך השגת מטרות אחרות.

אירוע ההפרה, התנהגות הנתבעת

28. התובע העיד, לעניין ההפרה, כדלקמן:

"בפעם הראשונה כשגיליתי שנשלחו אלי 28 אימיילים היה בתאריך 29.07.2016 יום שישי אחר הצהריים, זה לגבי התאריך הראשון שבו גיליתי שלתיבת הדואר שלי נשלחו 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-09-5554 מעוז נ' אשטון

הודעות", (עמוד 5 שורות 31-32 לפרוטוקול). כן העיד : "ראיתי פעם אחת את זה" (עמוד 6 שורה 9). בהקשר זה טענה הנתבעת שיש לראות התובע כמי שנחשף להודעה אחת בלבד . כן העיד לעניין ההסרה שלא לחץ על ההסרה כי : "עצם הלחיצה על ההסרה עשויה להחזיר וירוס למחשב אשר יגרום להשבתתו" (שורות 3-4 עמוד 6 לפרוטוקול).

29. הנתבעת טענה והעידה, הן בתצהירה והן בפני בית המשפט, ששליחת ההודעות נעשתה על ידה בטעות ובתום לב . עוד הוסיפה כי אין במודעות כל תוכן פוגעני אלא הן פרסומת לקונים פוטנציאלים המתעניינים בבגדי תינוקות וצעצועים. כן טענה שהפסיקה מיוזמתה לשלוח המודעות לתיבת הדואר של התובע. לא הוכח כי מדובר בהפרה חוזרת של החוק על ידי הנתבעת אלא במקרה חד פעמי. במסגרת השיקולים לפסיקת פיצויים יש להביא בחשבון גם העובדה שהנתבעת הודתה ששלחה את הדואר הכולל דברי פרסומת, וכן כי מיד שנודע לה על משלוח דברי הדואר פעלה להסרת כתובת דואר האלקטרוני של התובע.

סוף דבר

30. בנסיבות העניין ולאור האמור לעיל אני מורה כי הנתבעת תשלם לתובע סך של 3,000 ₪ וזאת תוך 30 ימים מיום מתן פסק הדין. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

נמרוד אשכול, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 5554-09-16 מעוז נ' אשטון